

Akademik Igor Emri

»Kar sem delal, je bilo kot hobi«

K doseganju uspehov na znanstvenem področju doma in v tujini ga je gnala predvsem radovednost

Igor Emri je Pomurec, ki ga je želja po znanju vodila v Ljubljano, tam si je kasneje ustvaril dom in bogato kariero znanstvenika. Po izobraževanju na Gimnaziji Murska Sobota je doštudiral na ljubljanski fakulteti za strojništvo, na tej fakulteti je doktoriral in delal kot redni profesor. Že zgodaj se je v svoji pedagoški karieri začel uveljavljati v mednarodnem okolju, njegovo uspešno sodelovanje s številnimi svetovnimi razvojnimi podjetji traja vse od leta 1993. Kot gostujoči profesor je predaval na več univerzah v Evropi, Združenih državah Amerike in na Japonskem.

Pred dvajsetimi leti je postal tudi ambasador Republike Slovenije v znanosti. Leta 2008 je v Ljubljani ustanovil Inštitut za sonaravne inovativne tehnologije. Vse od leta 2005 je član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, kjer je nedavno prevzel predsedovanje svetu za razvoj. »Minilo je petdeset let, odkar sem odšel iz Prekmurja. Lahko rečem, da je Pomurje v tem času doseglo izjemen napredek. Postalo je regija z največ doktorji znanosti med vsemi slovenskimi regijami glede na število prebivalcev. Naredilo je izjemen korak naprej, verjetno bistveno večjega kot katera koli druga regija, se pa postavlja vprašanje, ali je to dovolj oziroma ali je stanje, ki ga imamo trenutno, res takšno, kot si ga zaslužimo,« je Emri dejal kot gost na prvem letošnjem Vanekovem večeru, ki ga je v Pokrajinski in študijski knjižnici Murska Sobota organizi-

rala Ustanova dr. Šiftarjeva fundacija.

Slovenija in Pomurje imata po besedah Emrija izredno koncentracijo znanja, a hkrati je odnos do znanja izjemno slab in neustrezen. »Če bi imeli mi leta 1991 drugačno politiko in bi bili do znanja prijazna dežela, sem prepričan, da bi veliko strokovnjakov z Balkana ostalo v Sloveniji. Država je pred tridesetimi leti izgubila bistveno več vrhunskih ljudi, kot jih je pridobila, in to je tragedija. En doktor znanosti stane milijon evrov, če ta milijon odpotuje v tujino in se nikoli ne vrne, nismo izgubili le milijona, ampak morda milijardo, ki bi jo ta znanstvenik lahko prinesel nazaj. To je problematično,« je akademik orisal svoj pogled na znanje.

Igor Emri, ki je vidni predstavnik slovenske znanstvene in akademske sfere, se rad vrača v rodno Prekmurje.

FOTO DAMJANA NEMEŠ

Igor Emri akademsko izobraževanje v Sloveniji vidi kot zelo kakovostno, vendar se mu poraja vprašanje, ali lahko pri nas izobrazimo tudi druge družbene skupine. »Imamo pri nas šolo, na kateri bi izobrazili snažilko, ki bi se lahko zaposlila v najboljšem hotelu v New Yorku? Problem je torej v tem, da izginjajo praktična znanja.«

Emrija je k doseganju uspehov gnala predvsem radovednost. »Mislim, da je to gonilo vsakega. Sam sem že nekaj let v pokoju, vendar nisem imel nikoli občutka, da sem hodil v službo, saj mi je tisto, kar sem delal, bil hobi. To sicer počenjam še danes, vendar v drugačni konfiguraciji kot takrat, ko sem bil aktiven profesor na univerzi. Gonilo je torej izziv. Ko v nekem krogu dosežeš eno mejo, se želiš preizkusiti v nekem drugem okolju,« še pravi akademik, ki se tudi pri svojem delu v mednarodnem okolju srečuje s Slovenci in Prekmurci. »Če bi se Slovenci učili od Prekmurcev te povezovalnosti, bi bila celotna Slovenija na drugem nivoju, kot je. Ko se srečamo s Prekmurci, se takoj začnemo pogovarjati po prekmursko, rad rečem, da se na daleč 'zavohamo', ti odnosi pa so zmeraj zelo pristni. Med kariero namreč zasedamo neko pozicijo in po tej poziciji te spremlja tudi družba, pri vračanju v domače okolje, med domače ljudi, pa si zmeraj takšen, kot si bil pred 50 leti in kot so te takrat poznali,« še pravi Igor Emri.

Damjana Nemeš